

Ændringsforslag Nr. 5 tilsigter at give Udtryk for Samfundets Erkendelse af den Indsats, der øves.

Ændringsforslag Nr. 6 fastsætter ligeledes 30. November som Skæringsdag.

Ændringsforslag Nr. 7 fastslaaer, at normale Forsikringer ikke berøres af denne Lov.

Til Ændringsforslag Nr. 8:

I Lovforslagets § 9 fastsættes, at i Aktieselskaber, hvor Aktierne ikke er frit omsættelige o. s. v., skal Aktiernes Værdi ansættes til mindst 80 pCt. af Selskabets hele Formue. Det maa erkendes, at der kan være Tilfælde, hvor denne Bestemmelse vil virke for strengt, og man har derfor indført den skønsmæssige Værdiansættelse i særlige Tilfælde.

Til Ændringsforslag Nr. 9 og 10:

Ved de foreslaaede Ændringer udskydes Kommunernes Indbetalingsterminer samt sikres Kommunerne et Minimumsbeløb for Opkrævning af Statsskatten. Mindstebeløbet er fastsat til 1 Kr. pr. Statsskatteyder, d. v. s. pr. Person, for hvem Statsskat er paalignet, og som er ansat til at svare Statsskat.

Venstres Medlemmer (Knud Kristensen, Laurits Pedersen og Edvard Sørensen) har kunnet tiltræde de stillede Ændringsforslag, der i Forhold til det fremsatte Forslag er betydelige Forbedringer.

Hele Lovforslaget skal efter Mindretallets Opfattelse ses under den Synsvinkel, at det er Foranstaltninger til Imødegaaelse af en usund Krigsspekulation, hvilket ogsaa Lovens korte Varighed, 2 Aar, er Udtryk for, ja, for en Række af Bestemmelserne vil efter Forslaget den skattemæssige Virkning kun blive af 13 Maaneders Varighed. Ud fra disse Betragtninger vil Venstres Medlemmer ikke modsætte sig Gennemførelse af Forslaget, idet man ikke føler sig bundet til de i Forslaget indeholdte Bestemmelser ud over Lovens Gyldighedstid.

Et *Mindretal* (O. Kier og Korsgaard) ønsker at udtale, at efter Aanden i Stats-

ministerens Tale ved Aabningen af Rigsdagen den 3. Oktober 1939 kunde man forvente, at principielle Ændringer i den bestaaende Skattelovgivning ikke vilde blive foretaget for Tiden. Det kan imidlertid ikke bestrides, at der igennem Forslaget i høj Grad indføres nye Skatteprincipper, som ensidig vender sig mod at skaffe større Skatteindtægter, men ikke tager Sigte paa at ændre bestaaende Bestemmelser i modsat Retning, hvor saadanne Ændringer maatte synes naturlige, saasom at gaa bort fra Sambeskatningen af Indtægter, tjente paa en Tid, hvor de sambeskattede ikke dannede en økonomisk Enhed, eller en Ændring i de bestaaende Fradragsregler, saaledes at disse føres helt igennem.

Mindretallet maa navnlig finde det urimeligt paa et Tidspunkt, hvor der sidder en Skattekommission, at foretage principielle Ændringer uden i Forvejen at afæske Kommissionen dens Mening, og Mindretallet har derfor i Udvalget foreslaaet, at Lovforslagets Gennemførelse udsættes, indtil Skattekommissionen var hørt. Samtidig har Mindretallet tilkendegivet, at det var villigt til at medvirke til Vedtagelse af Bestemmelser, som gør det muligt at afkræve Skatteyderne saadanne Oplysninger, som er fornødne til, at senere vedtagne Regler inden for nævnte Lovforslags Rammer kan bringes til Anvendelse for Skatteaaret 1940—41, men Mindretallet har ikke fundet Tilslutning til disse Tanker.

Angaaende de af Finansministeren stillede Ændringsforslag ønsker Mindretallet at udtale, at det navnlig anser det for en stor Forbedring, at Bestemmelsen om Lovens tilbagevirkende Kraft er opgivet, men som udtalt ved Sagens første Behandling fra Mindretallets Side maatte Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende anses for saa ubillige, at det maatte ligge i Sagens Natur, at der paa dette Omraade maatte foretages Ændringer.

Selv om Lovforslaget igennem de stillede Ændringer er blevet en Del forbedret, maa Mindretallet dog mene, at der vedblivende i Forslaget findes særdeles betydelige og i deres Virkning til Dels uover-